

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 256.

V Ljubljani, v torek 8. novembra 1898.

Letnik XXVI

„Narod“ zoper goriško abstinenco!

V včerajšnjem uvodniku »Narod« svetuje slovenskim deželnim poslancem goriškim, naj opustijo abstinenco in zopet vstopijo v deželni zbor, češ — da utegne ljudstvo postati nezadovoljno, ker pod abstinenco trpijo ljudski interesi. — Mi smo načelni nasprotniki abstinence politike, ki je še malokdaj privedla do pozitivnih uspehov. Naj se le pomisli, kako neizmerno škodo prizadela je vsemu Slovanstvu v Avstriji svojedobna abstinenca Poljakov in Čehov od državnega zbora! Danes še trpimo vsled tega in vseh današnjih komplikacij bi ne bilo, če bi se ne bila učinila prav velikanska politična napaka. Toda, če se pomisli, da je »Narod« bil tisti, ki je najhuje in najstrastneje hujskal goriške poslance v abstinenco, potem je današnji klaverni »Pater peccavi« več kot interesanten in vedeti bi bilo treba, kje je iskati pravi vir te spreobrnitve. — Da pa »Narod« to priliko porabi za napad na prevzvišenega nadškofa Missia, je pa še bolj klaverno, ker je glede na smer »Narodovega« članka smešno, popolno neutemeljeno in neumno — vse ob enem! Missia je »vladi priskočil na pomoč«, pravi »Narod«, ker je omogočil zadnje zasedanje deželnega zbora goriškega v ta namen, da se 1. sklene udanostna izjava goriške dežele Nj. Veličanstvu presvetlemu cesarju in 2. da se sklene oprostitev osebne dohodarine od deželnih doklad.

Sklepanja o prvi točki so se po uplivu prevzvišenega nadškofa vdeležili tudi slovenski poslanci in brez dvoma je s tem nadškof obvaroval slovensko politiko goriško največje napake, ki je sploh mogoča bila. Naj se vendar pomisli: Ob tako slovesni priliki, ko preljubljeni vladar praznuje 50 letnico svojega slavnega vladanja in posebno še, ko ga je baš v tem letu tako neusmiljeno zadela britka osoda, da je zgubil po hudodelni roki morilca svojo iskreno ljubljeno soprogo — naj bi bili Slovenci odklonili, udeležiti se udanostne izjave, mej tem ko so Italijani (!) k temu pripravljeni bili!! Naj se suče stvar kakor se hoče — tako in nobeno drugo lice bi imela na zunaj in na zgoraj! Velikansk odij bi zadel goriške Slovence in tudi slovensko ljudstvo, o katerem vedno velja beseda pesnika »Hrast se omaje in hrib...« bi bilo brez dvoma vsled politike svojih poslancev vznemirjeno. Slovenski poslanci so torej modro ravnali, ko so sledili očetovskemu vzgledu svojega višjega pastirja in dali cesarju, kar je cesarjevega. »Narod« pa pravi, da je to bila »usluga vladi«. Udano izjava našemu cesarju — usluga vladi! Tako zapisati, to je prava pravcata židovska predrznost, kateri niti oseba presvetlega vladarja ni sveta! Udano našemu cesarju, to je naša stvar, stvar našega ljudstva od prvega do zadnjega.

Slovenski poslanci so toraj ravnali popolnoma v zmislu slovenskega ljudstva in svojega mandata,

ko so šli v deželni zbor in glasovali za udanostno izjavo cesarju. Bila je to njihova dolžnost! Ta korak grajati je očiten škandal!

Nadškof je pa storil še korak dalje — ostal je še v toliko v deželni dvorani, da se je sklenila tudi oprostitev osebne dohodarine od deželnih doklad. »Narod« tudi to imenuje »usluga vladi«. Ne vemo, kaj da je pri tej trditvi bolj občudovati: neumnost ali predrznost! — Kaj da pomenja baš ta sklep, bi moral vsaj dr. Tavčar kot deželni odbornik vedeti! Po zakonu o osebni dohodarini odstopi država del dohodka iz tega davka deželam, pod pogojem, da ne pobirajo od tega davka deželnih doklad. S tem, da je deželni zbor goriški vsled modrosti goriškega nadškofa storil navedeni sklep, je torej omogočil, da dobi goriška dežela od države vsako leto prispevek iz dohodkov osebne dohodarine. S tem je torej nadškof za deželo, koje škof je po božji previdnosti, omogočil ugodnost, ki enakomerno koristi celi deželi, tedaj obema narodoma v deželi, najbolj pa Slovincem, ki so revnejši nego Italijani in tedaj javna bremena težje prenašajo, nego italijanski rojaki.

Prevzvišeni nadškof je tedaj s svojim korakom le ljudstvu dal, kar je ljudstvo smelo zahtevati.

Da za to ni žel hvale pri nekaterih, ki politično živijo od hujskanja zoper vse, kar se nekoliko dviga nad njihovo omejeno obzorje, — to je naravno in hvale od te strani tudi pričakovati ni.

Da se pa prevzvišeni vladika za ta svoj modri in domoljubni čin še nesramno in zavratno napada, to je tako podlo, da je ni najti besede za zadosti ostro obsodbo. Zajedno je pa to smešno in klaverno od tistega »Naroda«, ki v jedni sapi svetuje goriškim Slovincem ravno to, kar je v svoji modrosti goriški vladika že storil! To postopanje je pa tem smešnejše, ko ob enem kliče ravno tistega vladika na pomoč!

Prevzvišeni nadvladika goriški sam vé, kaj ima storiti, in ne potrebuje nobenih svetov. Stori bode, kakor doslej, vedno to, kar mu velevala njegova vest, njegova dolžnost na visokem mestu, na katero ga je postavila božja previdnost v blagor svojim vernikom. Njegova nad navadnimi človeškimi strastmi visoko vzvišena modrost in njegova čista ljubezen do varstvo izročene mu ljudstva je zadostno jamstvo, da bode z božjo pomočjo vedno pravo ukrenil.

Nečuvana surovost.

Iz Celovca, dne 6. nov.

V četrtek dne 3. t. m. pripeljal se je knezoškof dr. A. B. Jeglič semkaj, da obiše našega knezoškofa Jožefa. V škofijski palači poklonil se je odličnemu gostu tudi stolni kapitelj. V petek 4. t. m. zjutraj odrinil je presvetli z brzovlakom v Briksen.

V isti noči, ko je prenočeval knez in škof ljubljanski tukaj, napadli so celovski fakini škofijsko palačo s kamenjem in razbili nekaj šip. To

se škofijski palači ni zgodilo prvič. A sedaj se je zgodilo, kakor moramo sklepati po raznih pojavih, zbog pohoda knezoškofa Jegliča. Kot duhovnik, kot Slovenec mrzi cerkveni dostojanstvenik tukajšnji sodrgi. Kakor znano, družijo se zoper nas socijalni demokratje in nacionalci v bratski zvezi. Sad večnih hujskarij po listih, v mestnem zboru in po shodih je kamenje, ki pada na katoliške zavode. Lep sad nemškega »fortschritt-a«!! Da so za drzno pobalinstvo odgovorni prav nemški nacionalci, kaže notica v »Freie Stimmen«, ki naj jo prepisem doslovno:

»Als Gast unseres Fürstbischöfes weilte dieser Tage der Fürstbischof Jeglic von Laibach — bekanntlich ein nationaler Slovene — in Klagenfurt, wo er mit seinen Gesinnungsgenossen Besprechungen abhielt, die sich jedenfalls (!) um die wirksame Entfaltung der slovenischen Propaganda in Kärnten gedreht haben dürften.«

V kratkih besedah toliko perfidnosti, kakor jo premore le čifutski časnikar! No, namen je jasen. Iste »Freie Stimmen« o napadu na škofijsko palačo ne črhnejo niti besedice, pač pa hočejo po svojem škofa Jegliča svojim čitateljem takoj slikati kot — političnega agitatorja.

Omenim naj, da Slovenci na svojo žalost nismo imeli priložnosti, pokloniti se ljubljanskemu vladiki, ker je nedostajalo časa. Knez in škof dr. Jeglič tu s Slovenci niti govoril ni in vender »Fr. St.« po svojih umazanih predalih razobešajo ono strašilo! Fej!

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. novembra.

Nemška celokupnost in štajerski nacionalci. Minulo nedeljo zvečer vršil se je v Gradcu shod zaupnikov nemško nacionalne stranke štajerske, katerega so se poleg drugih vdeležili državni poslanci Hochenburger, Girstmayr, Hofmann, Pommer ter nekaj deželnih poslancev in zaupnikov iz raznih delov štajerske Prusije. Poročal je odbornik Derschatta, ki je povedal, da plovejo Nemci tje, kamor so prišli poprej Mažari in sedaj Čehi vkljub Omladini in Komarovu, da se nas bodo jeli bati v višjih krogih. Z mečem v roki in glavo po konci moramo prodreti skozi sredo, pravi germanski vodja ter predlaga na to resolucijo, v kateri stranka izjavlja, da hoče ostati zvesta nemški celokupnosti, ki pa koristi le kot celokupnost volilcev in ne samo kot zunanji izvrševalni odbor. Vsled tega se toplo pozdravlja izstop nemške ljudske stranke iz eksekutivnega odbora, pričakujoč, da se nemški poslanci vselej zjedinijo v narodnih vprašanjih in da bodo z vso silo nasprotovali negotbenemu provizoriju, kakor sploh tudi vsaki naredbi s pomočjo § 14. Delegat dr. Kummer pa je stavil predlog, s katerim se pozivljajo poslanci nemške ljudske stranke, naj se izogibajo vsake koalicije, ki bi ne stremila za navadnimi interesi nemško-nacionalne politike. Oba nasveta so seveda bismarkovci mej burnim hajljanjem soglasno vsprejeli, zameril se jim je le nekoliko poslanec Hochenburger, ki jim ni hote

do cela parirati. Schönerer in Wolf sta bila seveda glavni točki, okoli katerih so se sukali vsi prusaški govori. Nekateri, posebno Hohenburgerjevi pristaši pravijo, da ta shod ni imel popolnega uspeha, ker so Votanovci pričakovali, da bo Hohenburger prisiljen odložil svoj mandat, kar se pa še ni zgodilo. Vtis, ki ga je napravil ta skupni shod, je ta, da hočejo nemški kričaški elementi zvesti vse v svoj tabor, da bi skupno s Schönererjem in Wolfom rohnili in razbijali v zbornici.

Poslanska zbornica ima danes svojo tretjo sejo po zadnjih kratkih počitnicah. Poslanci se snidejo v zbornico še pod utisom zadnjega Schönererjevega izdajalskega govora in pričakujejo od strani ostalih levičarjev kake izjave. V parlamentarnih krogih se res govori, da jeden del opozicije ne odobrava zadnjih, vsakega pravega domoljuba žalečih besedij izdajice Schönererja, in da bo v današnji seji oddal izjavo, v kateri protestira proti temu govoru. S samim praznim protestom seveda še ni mogoče oprati velikega madeža in vsled tega merodajni krogi taki izjavi ne pripisujejo nikake važnosti. Parlamentarni položaj se je vsled dogodka v sobotni seji še bolj poostiril in ni čuda, da so nekateri mnjenja, da je tekoči teden zadnji v tem zasedanju našega parlamenta. Vlada in nekatere desniške stranke bodo sicer vse poskusile, da traja zborovanje vsaj do 2. decembra, na kateri dan naj bi se vršila slavnostna seja, toda, kakor že omenjeno, vlada in desnica nimata nasproti prusofilskim razgrajajem prav nobenega uspešnega orožja in skoro bodeta morali tako plesati, kakor bodo godli Schönerer in njegovi pandurji. Na dnevnem redu današnje seje so predlogi proračunskega odseka o prošnjah vsled uim prizadetih občin.

Nagodbena debata v pododsekih. Včeraj dopoldne sta zborovala dva najvažnejša pododseka, namreč pododsek za carinsko in trgovinsko zvezo ter oni za bančno vprašanje. V obeh pododborih je bilo vsprejetih nekaj prvih členov vladnega načrta, in sicer popolno nespremenjeno, kakor jih želi vlada. Nekateri člani v teh pododborih so sicer stavili deloma precej umestne spremenišne predloge, toda večina je odklonila vse drugo ter se pri vsakem glasovanju izkazala poslušno deklo Thunove vlade. Ako pojde tako nadalje, vsprejete bodo vse nagodbene predloge popolno nespremenjeno in volilci, katerim se je pred kratkim časom zagotavljalo na vseh straneh, da noben pravi ljudski zastopnik ne bo glasoval za predloge, kakoršne je predložila vlada, čutili se bodo potem v resnici prevarjene. Prve, sedaj v pododseku že vsprejete določbe niso ravno posebno velike važnosti, toda ako v malem ni mogoče doseči primernih sprememb, bo tem težje ostati mož beseda v velevažnih vprašanjih.

Ministerska kriza v Turčiji. Nesrečno, še vedno ne popolno rešeno krečansko vprašanje, posebno pa bližnje imenovanje grškega princa Jurija višjim komisarjem na Kreti, provzročilo bo v Turčiji v kratkem popolno ministersko krizo. Krize si seveda ne smemo misliti take, kakor nastane v ostalih evropskih državah, koder ministri iz kakoršnegakoli vzroka vložijo ostavko, marveč je v tem slučaju sultan sam isti, ki bo provzročil krizo. Njemu namreč nikakor ni po volji, da se je rešilo pereče vprašanje v prilog krščanskemu prebivalstvu. Poleg tega pa pritiskajo nanj tudi ostali vplivni Mohamedani in zahtevajo zadoščenja. Vsled tega hoče sultan zvrniti vso krivdo na svoje dosedanje ministre ter jih odstraniti. Težavo mu delajo le še prihodnji možje, kajti vsa dosedanja prizadevanja so brezuspešna, ker je v Turčiji sedaj prav malo veljakov, ki bi sultanu ne bili »nevarni«. Kakor naglo pa se mu posreči najti vredne naslednike sedanjim ministrom, odslovi takoj sedanje krmilarje.

Španija ugovarja. V petkovi seji pariške mirovne komisije izročili so člani španske komisije odločen ugovor svojim ameriškim tovarišem radi zahtev, ki jih stavijo gledé Filipin. V tem ugovoru se navaja, da ta zahteva naravnost nasprotuje določbam mirovnega zapisnika in je španska vlada pred podpisom istega izjavila, da ga podpiše le tedaj, ako ostanejo nedotaknjene vrhovne pravice Španije nad Filipinskimi otoki. Člani ameriške komisije so vzeli na znanje ta ugovor in bodo odgovorili nanj morda že v današnji seji, toda določnega ne morejo nič pove-

dati, ker v ti zadevi bo imel zadnjo besedo Mac Kinley, ki pa še sam ne vé, za kaj naj bi se odločil. Vse je odvisno od današnjih volitev, iz katerih bo izšlo morda 30 novih senatorjev, trije guvernerji in cela reprezentantska zbornica. Od izida teh volitev je odvisna končna rešitev filipinskega vprašanja, toda vse kaže, da skoro gotovo prodre Španiji neprijazna stranka z odločujočo večino.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. novembra.

(† Župnik Alojzij Puc.) Iz Hrenovic se nam poroča, da je včeraj popoldne po dolgem bolehanju umrl č. g. župnik Alojzij Puc. Pokojnik je bil dne 1. julija 1868 posvečen v mašnika. Kot duhovni pomočnik je služboval na Dovjem, na Bledu, v Križah pri Trzinu, v Stari Loki in v Dobrepoljah. Leta 1882 je bil imenovan za kurata v kaznilnici na ljubljanskem gradu in tu ostal do leta 1886, ko je dobil župnijo Hrenovice. Na tej težavni in obširni župniji je v 12 letih svojega pastirovanja storil obilo dobrega. Še pred dvema letoma je oskrbel nove zvonove. Visoke, krepke postave in izvanredno trdnega zdravja je začel naenkrat bolehati letošnjo pomlad. Upal je vedno, da še okreva, pa Bog je sklenil drugače. Pogreb bo jutri dopoldne ob 9. uri. Naj počiva v miru!

(Peticijska za vsenčilšče in nadsodišče v Ljubljani.) Pri zadnji seji občinskega zastopa Šmihel Stopiče, ki se je vršila 3. nov., sklenil je soglasno odbor, naj se peticija pošlje na visokovlado, da se v Ljubljani za Slovence ustanovi vseučilišče in nadsodišče. — Vrli občinski zastopodi vsem ostalim priporočen v posnemo!

(Župnija Trstenik) je podeljena g. Iv. Mikšu, župniku v pokoju.

(V izpraševalno komisijo) za ljudske in meščanske šole so za dobo treh let imenovani in sicer za verouk: kanonik And. Zamejic ter profesorja dr. Iv. Svetina in Ant. Kržič, za druge predmete pa: ravnatelj Hubad kot načelnik in profesorji J. Vodeb, Vil. Zupančič, Franc Levec, A. Črnivec, Fr. Orožen, V. Halada, Iv. Macher, A. Funtek, Iv. Benda, A. Dekleva in učitelj A. Maier.

(Zvonove) je posvetil danes preč. g. generalvikarij in sicer za tele kraje: Za župno cerkev Matere božje v Drenovi na Hrvaškem dva, katerih prvi ima 424 kg, drugi pa 105 kg; za župno cerkev sv. Katarine, Lokve na Hrvaškem, jednega, ki ima 884 kg; za župno cerkev sv. Janeza Krstnika na Moravskem, jednega s 300, in za podružnico sv. Uršule v Lanišću tudi jednega s 470 kg.

(Repertoar slovenskega gledališča.) Danes se bo predstavljala prvokrat velezanimiva in glasbeno preljubka opereta »Klarica na vojaških vajah«, ki se predstavlja tudi na čeških odrih pod naslovom »Reservistka« z lepimi vspehi. V četrtek se bo opereta ponovila ob istih cenah. — V soboto se bo igrala izborna veseliga »Vojna v miru«, ki je na repertoarju vseh večjih odrov ter se je igrala tudi na Dunaju z velikim efektom. — Za nadaljne dni novembra je določen repertoar takole: 15. in 18. opera, 20. opereta, 22. drama, 24. opera, 26. drama, 29. opera.

(Iz Črnega Vrha), 7. nov. Dne 5. novembra je umrl v Črnem Vrhu Gašpar Cigole, brat slovečega jezikoslovca + Mateja Cigole. Bil je najstarejši mož v celi občini. Rojen je bil 3. januarja 1810. Do zadnjega je bil dobrega spomina in zdrav. Ležal je samo 1 teden.

(Iz Suhora) dne 5. novembra. Zadnjo nedeljo meseca oktobra obhajali smo shod tretjerednikov. Ob tej priliki je vlč. g. dekan Anton Aleš z asistenco vrlih sosednjih gg. o. Benigna iz Novega mesta in Jožela Novaka iz Metlike slovesno blagoslovil podobo sv. Frančiška, koja so udje tretjega reda kupili naši župni cerkvi. Pomen podobe nam je pri slovesnosti v vnesenih besedah pojasnil o. Benigen. Vso slovesnost, ki se je vršila v najlepšem redu med potrkavanjem zvonov in streljanjem topičev, je povzdigovalo tudi lepo izvežbano petje pod vodstvom g. Fr. Kenda. Torej Bog bodi plačnik vsem č. gg., ki so nam na ta ali oni način pomagali častiti sv. Frančiška! — Jesen imamo jako lepo. Poljski pridelki so večinoma že pospravljeni. Letina se je letos prav

dobro obnesla, posebno pšenica je tako lepa, da take ne pomnijo ljudje že 20 let. Bog ohrani zemlji sad tudi v prihodnje!

(Osebnost.) V Celovcu se je dne 6. t. m. poročil trgovec z železnino gosp. Fran Sadnikar, rodom Ljubljčan, z gospodičino Marijo Posod. Čestitamo!

(Z Vrha pri Vinici.) Človek, bodisi kjerkoli hočeš, ne veš, kje te čaka nesreča. Ne samo v rudniku in v tovarni v daljni Ameriki se lahko ponesrečiš, ampak tudi doma. Taka nesreča je zadela tudi tu na Vrhu v soboto dne 29. oktobra Petra Žalca z Vrha hišna št. 7, tukajšnjega cerkvenika. Ob 3. uri popoldne istega dne je še v farnem zvoniku s svojim bratom Ivanom potrkaval na zvonove, a potem sta oba brata šla na četrto ure od vasi oddaljeno njivo po ajdo. Naložila sta devet ostrvi, tedaj prevelik voz za tukajšnje strme njive. Ne daleč od njive, kjer sta naložila ajdo, se je voz nagnil in se zvrnil na Petra Žalca, ko ga je isti hotel pridržati. Zlomil mu je spodnjo nogo nad členkom. Zdravnik mu je nogo zavezal in upati je, da mladenič, ki se je pred dobrim mesecem po dokončane triletni vojaški službi vrnil v svoj domači kraj, zopet okreva.

(V Robu) se snuje hranilnica in posojilnica za občino Turjaško.

(Proga Sv. Peter-Reka) bo pričnši z 10. novembrom zopet odprta celemu prometu.

(Resna beseda rojakom in rojakinjam.) »Edinost« piše: »Le naravno je, ako so naši ljudje v živahnem občevanju s Trstom. Toda vsaka stvar postaja nevarna, ako se ne giblje v pravem tiru, ali ako presega dopuščene meje; zato treba, da spregovorimo resno besedo do rojakov v slovenskih pokrajinah. Bolj in bolj se množe slučajji, da naši ljudje kar na slepo prihajajo v Trst v krivi veri, da se tu kar po ulicah pobirata delo in zaslužek ter da se dobre službe kar snemljejo s kljuke doli. Potem pa, ko so tu, ko so 8, 14 ali mesec dni zastoj iskali dela, ko jame pritiskati beda, za bedo obupanje, potem pa prihajajo k nam in nas nadlegujejo: pomagajte nam! In ko smo jim pojasnili, da jim mi ne moremo pomagati ob vsej dobri volji, ker je že na stotine rok brez dela, pa tarnajo: »Vsaj toliko nam pomozite, da bomo mogli nazaj domov!« Ali od kje?! Mi seveda nimamo nikacega takega zaklada, da bi mogli deliti podpore, našega občinstva pa tudi ne moremo nadlegovati vsak hip, ko isto itak že nosi ogromen, toda neizogiben narodni davek! In tako jih moramo odslavljati, ne da bi jim vedeli tolažbe. Opozarjamo rojake, naj dobro premislijo, predno se odpravljajo v Trst iskat službe. Sosebno resno besedo moramo spregovoriti tudi do deklet. Gledé ženske sicer ni tolike nevarnosti, da bi ne dobila službe, zato pa jej preté razne druge usodnejše nevarnosti. Opozarjamo jih, naj bodo previdne, sosebno, ako se jim kdo na ulici nudi za posredovalca, češ, tam in tam vem jaz službo za vas. Taki posredovalci so često v zvezah z obrtjo — sramote, so torej lopovi, ki iz grde dobičkarije lové uboga dekleta v pasti, ki značijo moralno pogubo. Prav ne dolgo temu smo izvedeli o slučaju, ko so bila 4 pošena slovenska dekleta, ki so iskala službo, na potu v pogubo, zavedena po takem lopovu; ali k sreči so se zavedla še v zadnji hip nevarnosti, kateri so se približala. Še jeden korak in — kakor uči skušnja — ne bi bilo povrnitve več!! In bilo bi zopet 4 omadeževanih zgubljenih življenj! Take nevarnosti preté brezposelnim dekletom v Trstu, rekli bi, skoro za vsakim oglom, in mi polagamo najtopleje na srce starišem, veleč gg. duhovnikom in slavnim županstvom, naj primerno poučé dekleta, ko ista odhajajo v Trst. Zlasti pa naj jih opozarjajo na zatočišče, ki so je ustvarili tržaški rodoljubi slovenskim dekletom, iskajočim službe: opozarjamo jih na društvo sv. Nikolaja (ulica Stadion 19). Tjakaj naj navajajo dekleta. Tam najdejo sveta, tam najdejo oskrb za trenotek, tam najdejo sosebno zavetja pred nevarnostjo, na katero smo namignili gori. To društvo je prava dobrota in je bilo v nujno potrebo za vse slovenske pokrajine, od koder prihajajo dekleta v Trst, in od srca hvaležni morajo biti Slovenci vrlim slovenskim ženam, ki so vzele na se toliko skrb in tolik trud iz gole ljubezni do svojega naroda. Seveda moramo se na nekaj opozoriti velečastite

župne urade in slavna županstva: čim več deklet bodo navajali do društva sv. Nikolaja, tem več — denarja bode potrebovalo isto!!! Le ob vsestranski podpori naroda bode moglo rečeno društvo zadoščati svoji nalogi. Sosebno slavna županstva naj ne pozabijo, da njim ni naloga le ta, da upravljajo občinsko premoženje, marveč so ona v prvi vrsti varuhi moralne blaginje naroda. A moralnost naroda je toli dragoceno svojstvo, da se slavna županstva ne smejo pomišljati, ko treba kaj žrtvovati za nje obrambo.

(Zreče pri Konjicah), 7. nov. Včeraj zborovalo je tukajšnje gospodarstveno in politično društvo »Straža«. Društveni podpredsednik je prišlece pristrčno pozdravil, omenjal žalovanja v cesarjevi hiši ter zborovalce povabil, naj bi se z dosedanjim ljubeznijo še z naprej tesno oklepali obeh naših vladarjev, namreč svetega Očeta in presvetlega cesarja. Iz poročila tajnikovega bodi povedano to, da je odbor v svoji seji meseca avgusta sklenil, naj bi se priredila trsovica, iz katere bi društveni dobivali trsje. Svet za isto je načelnik, gospod Dobnik, brezplačno odstopil na svojem zemljišču. V vzporedni obljubljeni poduk o gospodarstvu je izostal, ker se vis. deželni odbor v Gradcu ni bil rešil v tem obziru odposlane mu prošnje za potovalnega učitelja. Pa to je dalo povod, da se je sklenila prošnja na dotično mesto, naj bi se v Zrečah ali vsaj v Konjicah osnovali »viničarski tečaj«, kjer bi se vinogradniki nekoliko dni podučevali o vinarstvu, oziroma o ravnanju s trsom. Politični del razlagal je podpredsednik; načrtal je zgodovino ustavnega življenja v Avstriji. Na podlagi tega so lahko tudi nekateri v politiki še neizurjeni poslušalci razumeli časovne razmere in sklenili resol. in peticije glede nadsodišča in vseučilišča v Ljubljani, pa za slovenske napise ob železnici Konjice-Poljčane. O groznem pečatu na naši pošti je podpredsednik znal povedati, da imajo pečat z besedilom slovenskim »v delu« že malone pol leta. Sklepoma smo se še enkrat v duhu ozrli v Rim in na Dunaj ter sklenili zborovanje.

(Nekaj zanimivega s tržaške glavne pošte.) Po »Edinosti« posnemamo sledečo zanimivo dogodenco: Dne 29. oktobra je prišel na tržaško pošto priprost človek z zavitkom, da ga odda po pošti. Ker pa zavitek ni bil dobro zavit, mu ga je vrnil uradnik z opazko, naj ga popravi, a ne da bi ga poučil kako. Človek je bil v zadregi, kako naj to stori in se je oziral, da bi zagledal koga, ki bi mu svetoval. To zadrego opazi neki prisotni gospod in opozori uradnika, naj vender stranko pouči. A uradnik se je odrezal, da to ni njegova dolžnost, ako pa gospodu to ni po volji, naj se pritoži pri kontrolorju. Neznanec je zares šel h kontrolorju, a tudi ta je odgovoril, da ni stvar uradnika, podučevati stranko. Ko pa je neznanec pripomnil, da bi uradniki morali vender stranke poučiti, kako se jim je ravnati, je kontrolor zarežal v gospoda in dejal: ako imate kaj proti temu, pritožite se do višjega ravnatelja. Na to se je neznanec menda zdelo zadosti in dejal je: »jaz nimam časa sedaj, da bi se mudil z višim ravnateljem, a prosim vas, da greste vi k njemu s to mojo vizitnico in recite mu, da sem jaz ukazal, da pride on sam poučit tega človeka, kako se mu je ravnati, da more oddati svojo pošiljatev na pošto. In kaj je stalo na vizitnici! Ime nadvojvode Salvatorja! Kako je šel mrz po mozgu in kosteh preširnim uradnikom, ki menijo, da so na tržaški pošti že absolutni vladarji! A sam nadvojvoda Salvator se je pri tej priliki na svoja ušesa prepričal, kake razmere vladajo na tržaški pošti.

(Prvi slovenski moderni parobrod.) Minulo soboto dne 5. t. m. so spustili v tržaškem Lloydovem arsenalu v morje prvi slovenski moderni parobrod za prekmorske vožnje, ime mu je »Triglav«. Parobrod je krasno izdelan po najnovejšem sistemu in drži 1300 tonelat. Lastniki tega parobroda so gosp. Kornelij Gorup iz Trsta in drugi. Ob spustitvi v morje je kumovala gospa Albertina Gorup, kateri je izročil bodoči kapitan broda krasen šopek cvetlic. Ko je bila v znamenje krsta razbita steklenica šampanjca ob plehah ladije, spregovorila je gospa kumica ta-le pozdrav: »Spusti se v morje »Triglav«, ki naj ti bode vedno ugodno! Pojdi, veličastvena ladija ter nosi povsod blagostanje in čast! Kakor vrhovi gore,

katere ime nosiš, ohrani visoko in slavno svojo zastavo! Nebo spremljaj te na valovih in njegov blagoslov donašaj ti sreče!« Popolno nepričakovano je došla ta zares vesela vest; čisto na tihem izvršila je ugledna družba slovenskih veljakov ta krasni načrt in odslej bode plul po nekdanjem slovanskem jadranskem morju zopet slovenski brod. Velike važnosti za primorske Slovence je ta korak, važnosti v trgovinsko, a tudi v osebno-prometnem oziru. Samo, ako se pomisli, kolikim oviram in težavam so tržaški Slovani v jednomer izpostavljeni bili na lahonskih brodovih, koliko inzult od strani podkupljene fakinaže so morali prenašati naši istrski zastopniki in koperski dijaki predlanskim in naposled kake sitnosti in — nevarnosti za svoje drago življenje čakajo tržaških Slovencev, ako hočejo napraviti samo bore skupni izlet po morju, tedaj moramo zaklicati novemu parobrodu slovenskemu »Triglavu« dobro došel na jadranskem morju!

(Izpod Višarij.) Bela snežna odeja pokriva nekaj dni že slovečo Višarsko goro in kjer se je nedavno še razvijalo živahno življenje, vlada sedaj zimska tišina. Če pride še kak zakasnen romar ali hribolazec na vrh višarskega hriba, najde sicer romarsko cerkev odprto, a brez notranjega kinča, ker s čudodelno podobo Matere Božje vred se je vse varno zaprlo, kar je kaj vrednosti in se odmakniti dá. Zvonovi ne donijo več milo po-božnemu romarju nasproti, ampak z naravo vred so se tudi oni zazibali v zimsko spanje. Zapuščeno vlada tudi zunaj cerkve, ker romarske hiše in prodajalnice so vse dobro zaklenjene, okna z deskami zamašena. Vse je kakor izumrlo, da se poznemu obiskovalcu Višarij kar milo stori, in on kmalo odide. — Letošnje romanje na sv. Višarje je bilo končano na angeljsko nedeljo (dne 2. oktobra). Bilo je tedaj okoli 2400 romarjev navzočih, od teh je zamoglo 900 vsprejeti sv. obhajilo. V celem romarskem času (od 18. maja do 2. oktobra) je bilo 18.400 vernikov obhajanih, a obiskovalcev Višarij je bilo več kakor še jedenkrat toliko. V prvi polovici romanja je bila višarska božja pot manj obiskovana radi slabega vremena, šele po žetvi, posebno v mesecu septembru je ljudstvo prav mnogoštevilno prihajalo. Tu so bili prav vseslovenski shodi, ker slišalo se je govoriti v vseh slovenskih narečjih, kakor ljudstvo govori po različnih pokrajinah od Adrije in od Kolpe do severne meje slovenskega ozemlja. Tudi Nemci so prihajali v manjših družbah posebno med tednom in včasih si slišal tudi laško kramljati. — Tujih duhovnikov (iz vseh sosednjih škofij) je naštevalo v romarski cerkvi 118. — Turističnih obiskovalcev Višarij je bilo letos precej več, kakor prejšnja leta; prišli so, kakor je razvidno iz spominske knjige v gostilni, iz vseh dežel Avstro-Ogerske in tudi iz inozemstva. Rodoljubno srce veseli, da se tudi slovanski turisti, zlasti češki vedno bolj zanimajo za naše kraje, posebno za Višarje. Zapisalo se je v spominsko knjigo 46 Čehov, ki so raje pogledali v naše divne gorske kraje, kakor da bi šli na Tirolsko ali v Švico. In kakor so se nekateri izjavili, se bo ta tok s Češkega proti slovenskemu jugu v bodočem letu še ojačil. In res nudijo Višarje primeroma svoji neveliki višočini 1792 m (Zabnice 800 m) obiskovalcu krasen razgled. Že bližnji orjaki Mangart (2678 m) in Viš (2669 m), Montaż (2752 m) z romantično kotlino »Zajezero« poplačajo prijatelju planin trud potovanja, ne da bi govoril o snežnih Turih, sosebno o Velikem Kleku. — Dasi ne pridejo vsi turisti tudi iz verskega namena na Višarje, vender imajo priložnost, gledati srčno po-božnost nepopačenega ljudstva, in marsikateri ginjen od takih prizorov dobi kako posebno milost od Boga po priprošnji Matere Božje. Velikanska božja narava in milost božja tu skupno vplivata na človeško srce in človek se na takem kraju bližje čuti nebesom in bolj odmaknjen od pozemeljskega.

(V vodo.) Dne 6. nov. zjutraj pred sv. mašo pokrega mož v V. na Notranjskem svojo ženo, katera je od 15. avg. t. l. se bila vdala žganju, in gre k maši, žena gre tudi — ne k maši, ampak v vodo in se vtopi.

(150 židov) poklicala je te dni neka židovska banka v Reko v službo. Mesto je sicer po imenu krščansko, ali Mažari, kakor se vidi, bi raje videli, da bi bilo židovsko, za krščanske stvari se bore malo brigajo. Pred nekaj dnevi bila je pri guver-

nerju deputacija iz »Mlake«, jednega dela mesta, ki šteje okoli 10.000 prebivalcev; prosili so za toliko potrebno cerkev — imajo samo malo kapelico za komaj 200 ljudi — a guverner jim je kar naravnost rekel, da ne dobijo nič, ker so avtonomaši, protivni vladi. Po mnenju tega »vitežkega« naroda je prva dolžnost cerkve skrbeti za razširjanje mažarsko-državne ideje, ne pa za zveščanje duš.

(Kako Nemci izkoriščajo prirodno bogastvo slovanskih zemelj.) Tvrška E. Goldenberg (!) v Hamburgu je dobila dovoljenje, da izkoristi bukovke gozde v Črnigori za izdelovanje kemikalij a suho destilacijo. Tudi draždanska banka je udeležnica tega obilo dobička obetajočega podjetja.

(Dragoceni Dreyfus.) Tajnik Dreyfuskega sindikata M. Judet je nedavno izjavil, da stane Dreyfusova pravda z agitacijo in časopisnimi stroški nad 37 milijonov frankov. Koliko dobrega bi se bilo lahko s tem denarjem storilo!

(Iz vojašnice.) »Krulovec, kako pa hodite? Grom in strela! Veliko je oslov na svetu, a tak kakor je nekateri, pa ni nobeden.«

Gospodarska organizacija.

Vipavske vinarske zadrage načelnik piše nam sledeče: Potoval sem te dni in obiskoval nekatera konsumna in kmetijska društva ter se prepričal, s kakimi velikimi uspehi delujejo omenjene zadrage. Tam kjer dosedaj niso mogli kmetovalci svojih pridelkov v denar spraviti ali so morali kakim prekupeem iste skoraj po nič prodajati, oddajajo v zadrugah lahko vse pridelke, koje imajo na prodaj, po dobrih cenah; istotako pre-skrbijo zadrage svojim članom vse njihove potreščine, bodisi kmetijske stroje, semena in živila po primerno nizkih cenah, dočim so morali prej na veliko draginjo plačevati. Zadrage si pa tudi zamenjavajo med seboj pridelke in izdelke, kar je gotovo za-nje jako koristno.

Iz tega se razvidi, da so zadrage prekoristna naprava za zboljšanje stanja kmetovalca in delavca. Čuditi se je le nekaterim krogom, da se nočejo s tako gospodarsko organizacijo sprijazniti.

Ne smem pa zamolčati nekega nedostatka, namreč da nekatera konsumna društva ne uvažujejo našega gesla »svoji k svojim« pri kupovanju vina. Naročujejo tuja vina in svoj denar raje tujcem kapitalistom privoščijo, namesto da bi svoje domače producente podpirali. Dobivajo res vino nekoliko ceneje, ali kakšno blago? Dognano je bilo pred kratkim časom pri nekem sodišču, da je vino po nizki ceni (10 do 12 gld.) s Tirolskega pol-vino; dalje se je tudi pri istem slučaju konstatiralo, da v deželnem skladišču v Inomostu nimajo pristnega vina pod 17 gld. Ako se še stroške prevaževanja itd. poševa, mislimo si lahko, kakšno vino mora biti ono po 12 do 14 gld.

Glede na omenjeno želeto je, da bi konsumna društva dobro pomislila, kje naročujejo vina, in se raje držala domačega pridelka. Tu imajo garancijo, da dobijo pošteno blago, drugič pa — kar je tudi važno — podpirajo domačo produkcijo, zlasti pa domače vinarske zadrage.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 8. novembra. (Državni zbor.) V državnem zboru se danes nadaljuje razgovor o zatožbi sedanjega ministerstva zaradi objavljenja raznih cesarskih naredb. Poslanec Javorski je govoril proti obtožbi ter začetkom svojega govora najodločneje protestiral proti govoru poslanca Schönererja v imenu kluba in cele desnice. Vkljub takim veleizdajskim govorom, dejal je Javorski, si upajo razni nemški listi še vedno očitati desnici, da ona deluje na razrušitev Avstrije. To je skrajna predrznost, katero najodločneje zavračamo. Mi hočemo imeti mir mej avstrijskimi narodi, toda tako, da bomo imeli Slovani z Nemci iste dolžnosti, pa tudi iste pravice, da bomo Slovani živeli v Avstriji poleg Nemcev, a ne pod Nemci. (Splošno odobravanje na desnici.) Gotovo je, da taki govori, kakor je bil govor poslanca Schönererja, ne služijo v korist miru in ne v korist Avstrije. Poslanec Schönerer

se je sklicaval v svojem govoru na Bismarcka, o katerem vemo, da ni bil prijatelj Avstrije, a nečemo reči, da ni bil vpliven državnik, toda reči smem, da bi Bismarck, ko bi še živel in se sploh kaj zmenil za Schönererjev govor, najodločneje proti njemu ugovarjal. Javorskega so nemški nacionalci mej govorom ves čas motili in ga pitili z različnimi psokami. — Bareuther, ki je govoril za Javorskim, je sklenil svoj govor z besedami: Kot Nemec, ki ljubi svojo domovino, pravim, ta država naj se raje razruši, kakor da bi mi morali v njej živeti brezčastno, država mora propasti pod slovanskim vodstvom, prišel bo usodni dan pa ne za Nemce, pač pa za državo. — Fin. min. Kaizl je branil ces. odredbe, ker ima vlada pravico po potrebi izdajati take odredbe. Nemško-liberalno ministerstvo Giskrovo je v svojem času samo na podlagi norme razglasilo izjemni stan za Prago. Ker je bil v zadnjem zased. zbor nezmožen kaj skleniti, zato je bila dolžnost vlade poslužiti se § 14, da državni voz popolno ne obtiči v blatu. — Posl. Stürkh je tudi ugovarjal proti govoru posl. Schönererja, pač pa je dejal, da se taki pojavi dajo razlagati vsled sedanje politike. Schönerer je napadal govornika. Ko je govoril še posl. Kienman, je bil predlagan konec debate. O tem predlogu se sedaj glasuje po imenih.

Dunaj, 8. novembra. Poljski klub je sklenil v sinočni seji, da se odpošlje papežu povodom 50 letnega mašniškega jubileja brzojavna čestitka. Nadalje je sklenil klub izvoliti odbor 15 članov, ki naj proučava vprašanje o delavskem varstvu.

Dunaj, 8. nov. Mladočeški klub kandiduje v nagodbeni odsek namesto dr. Fořta poslanca dr. Jando.

Dunaj, 8. novembra. Poročevalec ogerske kvotne deputacije, poslanec Falk, je sestavil odgovor na predloge naše deputacije, o katerih izjavlja, da so nevsprejemljivi, in potem navaja, da se Ogri že 30 let neomajno drže načela, da naj se kvota izračuna na podlagi brutto-dohodkov direktnih in indirektnih davkov v obeh državah. Poročilo navaja, da je ta način proračunavanja za Avstrijo velike koristi, morda večje, nego bi bi bilo to pravično. (!) Ogerska deputacija

mora torej na svojo veliko žalost konstatovati, da je popolno onemogočeno vsako sporazumljenje mej obestranskima deputacijama.

Dunaj, 8. novembra. V Gmundenu je nočoj opolunoci umrla nadvojvodinja Marija Antonija, velika vojvodinja toskanska.

Budimpešta, 8. novembra. V opoziciji je nastal razkol: vplivni poslanci so se izrekli proti osebnim bojem in proti obstrukciji.

Berolin, 8. novembra. „Nation. Zeitg.“ graja postopanje posl. Schönererja in njegovih trabantov v zadnji seji avstrijske poslanske zbornice in pravi, da prazne fraze Schönererjeve v resnih političnih krogih Nemčije ne morejo najti odmeva, še manj pa odobravanja.

Berolin, 8. nov. Glede kongresa za mir se omenjajo predlogi, da naj se preneha z novimi zahtevami za vojaške namene, da naj se mejnarodnim potom omeji poraba razstrelivnih snovij in da se države varujejo pred prehitro napovedjo vojske, da imajo še druge države priliko posredovati.

Berolin, 8. novembra. Nekateri listi poročajo, da sultan cesarju Viljemu ni podaril teritorija „la dormition“, marveč da je cesar ta svet za veliko svoto odkupil.

Carigrad, 8. novembra. Razven 200 mož ostavili so otok Kreto vsi turški vojaki. V Retimnu in Kandiji so morali angleški vojaki nekaj turčinov s silo tirati na ladije. — Car Nikolaj se je po admiralu Skridlowu zahvalil prebivalstvu v Retimnu, ki je z ozirrom na znano okrožnico radevolje odložilo orožje.

Atene, 8. novembra. Skupno ministerstvo je vložilo ostavko. Zbornica se snide 15. novembra.

London, 8. nov. „Reuterjev urad“ poroča: Pehotne vojne čete v zahodnih vojaških okrajih Anglije so mobilizovane. Priprave na morju se nadaljujejo.

Umrli so:

6. novembra. Venceslav Jauc, trgovec sin, 13 mesecev, Gradišče 5, davica.

V bolnišnici:

5. novembra. Rozalija Maček, dninarica, 51 let, jetika. — Primož Debevc, dninar, 75 let, ostarelost.

6. novembra. Franc Škerjanc, parstir, 13 let, vsled opekline. — Leopold Cvetrešnik, brivec, 37 let, dementia paralytica progressiva.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

#	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetevi	Nebe	Padačina v 24 urah
7	9 zvečer	743.0	9.0	sl. jvzh.	oblačno	
8	7. jutraj	742.9	8.6	sr. sevzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	742.6	10.9	sl. jug	„	

Srednja večerajša temperatura 9.8° za 4.2° nad normalno.

Zahvala.

782 1—1

Vsem onim, ki so prelubega mi soproga spremili k zadnjemu počitku ali skazali mu ljubezen, darovaje lepe vence, izrekam najtoplejšo zahvalo. Ravno tako se zahvaljujem iz dna srca vsem dragim prijateljem in znancem, ki so mi skazali tako obilo gorkega sočutja povodom njega zadnje bolezni in smrti.

V Ljubljani, dne 8. novembra 1898.

Olga Muys.

Valentin Accetto,

zidarski mojster

v Ljubljani, Trnovski pristan 14,

se priporoča slav. občinstvu, prečast. duhovščini, gg. podjetnikom in društvom za vsa ter raznotera

zidarska dela.

Prodaja tudi iz lastne opekarne 588 21

opeko vseh vrst.

Simon Ogrin,

akad. slikar na Vrhniki, 754 6-4

se priporoča velečastiti duhovščini za vsakovrstna v njegovo stroko spadajoča

cerkvena dela.

Koledar katol. tisk. društva za leto 1899,

namenjen zlasti slovenski duhovščini, obsega tudi „imenik učencev“ za več ko 400 šolarjev. — Neudom stane krasno vezan gld. 1.20.

Št. 38260.

Razglas.

781 2—1

V smislu § 37 občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se javno naznanja, da so **proračuni o dohodkih in troških za leto 1899:**

1. mestnega zaklada,
2. mestnega ubožnega zaklada,
3. ustanovnega zaklada,
4. mestnega loterijskega posojila,
5. mestnega vodovoda,
6. mestne klavnice in
7. meščansko-bolniškega zaklada

že sestavljeni in bodo razgrnjeni v mestnem knjigovodstvu štirinajst dni, in sicer od **4. do 18. novembra 1898** občanom na vpogled, da vsakdo lahko navede svoje opazke o njih.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 2. novembra 1898.

Najlepšo luč

daje uporaba

760 6—4

tržaškega cesarsko-kronskega kristalnega olja (varnostnega petroleja).

Prednosti: čist, bel plamen brez neprijetnega duha, in se ne razpoči. V konvicah po 15 klgr. à klgr. 26 kr. franko na dom. Za konvico ni treba nadatja. — Naročila po pošti izvršujejo po povzetju v zabojih po dve konvici franko nastopne tvrdke v Ljubljani:

Jeglič & Leskovic,
Kastner Mihael,
Kordin Josip,

Perdan Ivan,
Schiffer Viktor,
Konsumno društvo,
J. Jebačin.

Dunajska borza.

Dne 8. novembra.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. — kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 > 80 >
Avstrijska zlata renta 4%	119 > 65 >
Avstrijska krona rent 4%, 200 kron	101 > 45 >
Ogerska zlata rent 4%	119 > 50 >
Ogerska krona rent 4%, 200	97 > 95 >
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	909 > — >
Kreditne delnice, 160 gld.	353 > 25 >
London vista	120 > 60 >
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 > 90 >
20 mark	11 > 78 >
20 frankov (napoleonidor)	9 > 54 1/2 >
Italijanski bankovci	43 > 75 >
C. kr. cekini	5 > 68 >

Dne 7. novembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	165 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 > 50 >
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	196 > — >
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 > 40 >
Tisine srečke 4%, 100 gld.	138 > — >
Dunavske vravnave srečke 5%	130 > 35 >
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	108 > — >
Posojilo goriškega mesta	112 > — >
4% kranjsko deželno posojilo	98 > 50 >
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 > 10 >
Prijoritne obveznice državne železnice	— > — >
„ „ južne železnice 3%	179 > 65 >
„ „ južne železnice 5%	125 > 70 >
„ „ dolenskih železnice 4%	99 > 50 >

Kreditne srečke, 100 gld.	200 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	170 > — >
Avstrijskega rudičnega križa srečke, 10 gld.	19 > — >
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 > — >
Salmove srečke, 40 gld.	82 > — >
St. Genois srečke, 40 gld.	80 > 20 >
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 > — >
Ljubljanske srečke	23 > — >
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	154 > 50 >
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3490 > — >
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	412 > — >
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	68 > 75 >
Splošna avstrijska stavbinska družba	118 > 75 >
Montanska družba avstr. plan.	178 > 75 >
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	171 > 50 >
Papirnih rubljev 100	127 > 50 >

S 1. oktobrom se prične novo celoletno naročevanje!

„MERCUR“

XXXVII. letnik.

Avtentično oznanilo žrebanja tu in inozemskih loterijskih efektov, izkaz vseh izžrebanih državnih in zasebnih obligacij.

Brezplačno darilo „Finanzielles Jahrbuch“, ki obsega zaznamek vseh izžrebanih srečk. Naročuje se s poštami nakaznicami pri vseh c. in kr. poštinih uradih in pri administraciji „Mercur“, Dunaj, I. Wollzeile 10.

2 gl. 60 kr.

celoletna naročnina.